

Pasvalio rajono
Joniškėlio Gabrielės Petkevičaitės-Bitės vidurinė mokykla

Monika Rapkevičiūtė
11 klasės mokinė

Eilėraščiai

Mariaus Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

2008

SIELOS AGONIJA. CREDO

Mano svajonės užterštos lakoniškom mintim.
Švininėmis grandinėmis apjuostos kojos trokšta vien laisvės.
Ieškau tavęs akimis, bet tamsoje pamatau tik mirštančią viltį.
Aš klausiu mintyse: „Kodėl? Kodėl tu žudai?“
Pagaliau išgirstu: „Juk aš žmogus...“
Tyla... Ji išduoda jausmus...
Bet šiandien tylos nėra.
Aš jaučiu, kaip širdį užgula sunkus akmuo.
Ne, ne akmuo, tai didelė betono plokštė.
Nekvėpuoju.
Paskutinę minutę, kai dar turiu dalelę oro, ištariu vienintelę frazę:
„Trečioji padermė. Žudai – esi žmogus...“

Tolumoje, ant apkerpėjusio kapo, gęsta žvakės.
Kaip gerai, kad manęs ten nėra...

FLEGMATIŠKAI NUOBODUS PASAULIS

Ir vėl pirmadienis.
Aplinkui tie patys valkatos susirūpinusiais veidais.
Nieko naujo.
Kažkur pasaulyje miršta žmonės, sprogsta laivai.
Bet ar tai kuo nors ypatinga?
Stipriai spiriu kamuolį.
Susikaupęs pyktis išlekia į orą.
Ko spoksai, kvaily?
Juk aš žmogus, o tu asilas, kaip ir visi kiti.
Ir vėl ta žiema, nors be sniego, vis vien tuščia vieta.
Ką? Stebiesi, kad lyja?
Juk ne dykumoj gyveni.
Ir vėl ta mama su savo įkyrėjusiom frazėm neduoda normaliai pavalgyti.
Taip norisi užsirakintii kambaryje, išmesti raktą į žiojėjančią parają ir tyliai svajoti apie kitokią realybę...
Bet ar tai tikrai nenuobodu!?!...

ARBOR VITAE

Gyvybės medis auga miške
Glūdi tankmėje, švyti tamsoje
Niekas negali jo vaisių paragauti
Antraip teks gyvybės siūlą nutraukti

Monotonija valdo visą mane
Nėra prasmės gyventi, todėl aš čia
Braunuos per tankmę ir išvystu
Spindintį medį, apjuostą šilku

Rankoj turiu vaisių uždraustą,
Noriu numirti, bet kažkas sukausto,
Kūną persmelkia tikėjimo dvasia,
Balsas sako: „Gyvenk, dar tik pradžia.“

KURS ESI DANGUJ

Kurs esi Danguj
Gali įžiebt žvaigždes
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Gali suprast mane
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Aplėbk balta skraiste
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Pakvieski saulę čia
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Šilta tava ranka
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Leisk man paliesti ją
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Atverk vilties duris
Kurs esi Danguj

Kurs esi Danguj
Prašau, atidaryk
Kurs esi Danguj

NEGALIU. AR TIKRAI?

Negaliu pakeist pasaulio,
Negaliu pakeist žmonių,
Negaliu tikėti saule
Viršum debesų pilkų.
Bet galiu pasiekti Dangu,

Nors ir jis labai aukštai.
Jeigu viltys mano brangios,
Aš pasieksiu visa tai.

Negaliu naikinti melo,
Negaliu naikinti blogų,
Nes naikinimas – ne kelias,
Kad pasiekčiau tai, kuo tikiu.
Bet galiu paskleisti gėrį,
Su tiesa apgaubti tai
Ir nei vienai valandėlei
Blogio neįleist čionai.

Blogiui kelio nėra,
Viską gaubia šviesa.
Tavo viltys suduš,
Bet pasaulis nežlugs,
Blogiui kelio nėra,
Melą veja tiesa,
Tavo pinklių nebus –
Šis pasaulis gražus.

LEMTIS

Ar viskas, kuo tikim, kitiems yra melas?
Per amžius gyvensim ar visgi bus galas?

Mes turim kovoti už savo gyvybę
Ir stengtis šioj žemėj atrast sau ramybę...

Nors krito tiek brolių ir viltys bejausmės,
Bet varpas mirties dar nespėjo sugauti...

Dar turime laiko šią kovą laimėti,
Jei baimes paliksim ir eisim į priekį...

PASITIKĖJIMAS DIEVO APVAIZDA

Tu mano saulė,
Mana viltis,
Tu mano laimė,
Kuri neišnyks.

O Amžinasis
Tėve Dangaus,
Padėk surasti
Palaimą jau.

Tu mano kelias,
Kuriuo einu,
Aš tik lašelis,
O upė Tu.

AUKŠČIAU NEI VAKAR, ŽEMIAU NEI RYTOJ

Saulė tepakyla aukštai ir nenusileidžia.
Vėjas, debesų patalai – to mūs širdys geidžia.
Saulės pasakų šaly mes gyvenome vieni
Ir galvojom, kad amžinai ten pasiliksim.
Debesų melsvų svajas gaudėme kartu tik mes
Ir nė vienai jų neleidome išnykti...

Viskas, ką sukūrė gamta, teikia mums tik džiaugsmą.
Vėjau, ar palaima yra, kur aušrelė aušta?
Skridom saulės pasitikt ir blogas mintis nuvyt,
Kad šita diena nebūtų nuodėminga,
Žaidėm su gamtos vaikais, apgaubti taikos sparnais –
Juk pasaulyje ramybės visgi stinga...